

Jaké byly otevřené dveře Klubu Radotín

Klub Radotín už tradičně ve svých prostorech přivítal širokou veřejnost a nabídl více jak třiceti lidem možnost vyzkoušet si spray art či vytvořit si vlastní placku.

Během dne se i přes nepříznivý počasí do připravených aktivit s nadšením zapojili menší i větší děti a klienti programu, které nejvíce zaujal spray art a informace o graffiti tvorbě. Rodiče dětí, pedagogové i zástupci radnice se dozvěděli více informací o poskytovaných sociálních službách, fungování zařízení a prohlédli si jeho prostor.

Den otevřených dveří se v Klubu Radotín bude konat zase za rok – a všichni se už teď těší na další návštěvníky. **–ps–**

foto: Drmlová

Dílňa spray artu

Tchyně v domě

Divadelní spolek Gaudium chystá premiéru – a kde jinde, než v Koruně! Bude to komedie – o tom, že příliš mnoho myslí v domě nemusí být zdaleka to nehorší.

foto: archiv DS Gaudium

Nová komedie v nastudování Gaudia

Po veřejné zkoušce, která úspěšně proběhla v červnu, se nová inscenace dočká svého prvního oficiálního uvedení. Hra Jakuba Kolára Tchyně v domě v úpravě Ondřeje Potůčka si už prošla divokou, ale pro divadlo vlastně

běžnou porodní cestou: představení zaznamenalo nejen výměnu hlavní představitelky, ale i změnu názvu. Z původního Pokoje s tchyněmi, na Tchyně v domě. V kreativité přepisovatelů informací lze vidět na plakátech i Tchyně v pokoji. Upozorňujeme ctěného diváka, že se jedná stále o jednu

a tutéž hru. Rozhodně platí místo a datum konání. Přijďte se podívat, jak se titulní role Henriety zhostila Majda Brončková. Dále vystoupí Wellmin – Jakub Čisář, Lukrécie – Hanka Řehořová, Gvendolina – Zuzana Braburdová, Žonkyla – Dráza Garbaczewska, Harry – Ondřej Potůček a paní Storryovou si zahrraje Katka Angelisová.

–gaud–

Jakub Kolár: Tchyně v domě, hraje DS Gaudium ve velkém sále Kulturního střediska Radotín v domě U Koruny od 19.00 hodin, vstupné 150 Kč

Rozezpíváný čaj

Podzimní Čaj o třetí, který pro radotínské seniory a seniorky v úterý 19. září pořádala Městská část Praha 16 opět v Kulturním středisku Radotín, přilákal tolik hostů, že se ani nevešli k připraveným stolům a bylo třeba sehnat další židle, aby poslední příchozí nemuseli stát.

Čím to? O program se to odpoledne po úvodním slovu radotínského starosty Mgr. Karla Hanzlíka a vsuvce Aleny Ferrové z KAAN totiž staral Jiří Helekal v doprovodu své dcery Kateřiny Mikoškové. To, že je vedle hudebníka i skvělým bavičem, už v Koruně předvedl opakovaně – a jeho původní publikum se se svým zážitkem prokazatelně netajilo.

A protože jasná hvězda dne nejede jen na jistotu a snaží se pokaždé přijít s něčím novým, bylo čajové odpoledne

foto: Drmlová

Jiří Helekal se svou dcerou rozezpíval sál

opět jiné – a pořádně rozjeté. Tentokrát se netančilo, ale zpívalo – společný song z dílny Johna Lennona Zkus nakreslit přání, kde sbor tvořil celý sál. A zpěv si nádherně prožil.

Tahací harmonika zakoupená prý za láhev rumu už byla jen třešničkou na dortu. Snad bylo očividné nadšení pro Jiřího Helekalu jasně čitelným poděkováním – i pozvánkou pro příště. **–kd–**

Geologická vycházka se Štěpánem Rakem

Letopisecká komise Městské části Praha 16 zve na další vycházku s geologem Štěpánem Rakem. Akce se bude konat v sobotu 21. října, sraz je na zastávce MHD Nádraží Radotín v 10 hodin. Společný odjezd je naplánován v 10.17 hodin autobusovou linkou 120 do zastávky K Cikánci.

Během výpravy navštívíte tři naleziště zkamenělin v okolí Radotína

(Ortocerový lůmek u Lochkova, Černou rokli a Sudy pod Kosoří).

Právě Radotín, Lochkov a Kosoří jsou světoznámá naleziště zkamenělin. Poznáte ale i Radotínské skály, seznámíte se s historií radotínského cementárny a budete si moci nasbírat zkameněliny typické pro tyto oblasti.

„Radotín a jeho geologická minulost a význam si zaslouží pozornost široké veřejnosti. A právě osvěta je cílem mých výprav do pravěku,“ uvádí ve své pozvánce Štěpán Rak.

První letošní výprava do pravěku se konala v dubnu a dorazilo na ni neuvěřitelných 190 lidí, kteří si chtěli prohlédnout tyto geologické lokality včetně odborného výkladu od místního patriota, promovaného geologa, paleontologa a člena radotínského letopisecké komise Štěpána Raka.

foto: Hejrova

To byla jarní geoprocházka se Š. Rakem

Čtvrt století dobré praxe

Dokončení z titulní strany

25 let partnerství místních nejen s Radotínem, ale též s Johannegeorgenstadtem (leží-cím na německé straně Krušných hor) – obě smlouvy byly uzavřeny prakticky ve stejný čas a měly symbolizovat otvírání Evropy po pádu železné opony. Vedle vedení Městské části Praha 16 a jejího úřadu naši stranu dále reprezentovali žáci a učitelé Základní umělecké školy Klementa Slavického.

Další krok ve společné cestě, výměně informací a tzv. představení příkladů dobré praxe přišel před pár dny: na 5. a 6. října byla dlouhý měsíc dopředu naplánována studijní cesta vedení úřadu a dalších zaměstnanců radotínských radnice za poznáním a inspirací do partnerského města. Pamětníci uvádějí, že podobnou „spanilou jízdu“ naposledy Radotínští podnikli před dlouhými 18 lety.

A ukázalo se, že ani ti, co do Horní Falce jezdí v rámci pracovních návštěv, výstav či koncertů pravidelně, mnoho věcí nevěděli – protože jsou to „provozní“ záležitosti, které ne-

patří k řečnickému pultíku. 17 lidí z radnice (v čele se starostou Mgr. Karlem Hanzlíkem a jeho 1. zástupcem Mgr. Miroslavem Knotkem) tak bylo starostou Thomasem Gesche a jeho kolegy provedeno po tamějších úřadu při jeho běžných otvíracích hodinách. Zajímavým postřehem byl poněkud odlišný systém výkonu přenesené působnosti v Bavorsku i té samostatně – o některých menších stavbách ve městě rozhoduje, bez nutnosti další konzultace či schválení kolegy z městské rady, rovnou starosta (který je občany ve volbách volený přímo na šestileté funkční období).

Dalším zajímavým místem byla zastávka na tamějších Technických službách („Stadtwerke“). Ty se podobně jako v Radotíně starají o údržbu komunikací, zeleně, úklid města či správu hřbitovů, ale navíc mají své výrobní prostory (v době návštěvy probíhala výroba dřevěných stánků na vánoční trhy, zajímavá byla i informace, že z místní dílny pocházejí přístřešky na zastávky autobusů). V programu nemohlo chybět Bulmare, tedy

místní vnitřní i venkovní bazén s rozsáhlými relaxačními a zábavnými zónami zejména pro děti. Vzorem pro Radotín, který právě začíná stavět bazén, však nebude – investiční náklady dosáhly téměř půl miliardy korun a vedle splácení úvěru tam město ročně dotuje provoz dalšími až 40 miliony Kč!

Závěrečnou tečku zajistili v pátek odpoledne místní hasiči. Hasičská stanice Burglengfeld má zhruba dvojnásobnou rozlohu než ta radotínská pro profesionální hasiče v ulici V Sudech, přesto je zcela zaplněna technikou; a co víc – všichni tamější hasiči jsou dobrovolníci (aktivních je jich 88, z toho 10 žen)! Nejbližší profesionální sbor je až v Regensburgu, a tak požáry či technické zásahy v městě a okolí musí zvládnout místní, avšak s výjezdem prvního vozidla do 5-6 minut od ohlášení!

Ing. Pavel Jirásek

Koncert pro přátelství se v Radotíně uskuteční 4. listopadu od 17.00 hodin v kostele ČCE v ulici Na Betonce. Součástí završené oslav budou v tento den také další doprovodné akce. Více na www.praha16.eu a na facebookovém profilu MČ.

Camino na kolečkách

Unikátní počín 36letého Honzy Duška s diagnostikovanou roztroušenou sklerózou a odkázaného na invalidní vozík, který se rozhodl spolu se svým devítiletým synem Jendou, zkušeným putníkem Petrem Hirschem a zbytkem týmu – Petrem Slavíkem, Vítem Kohoutem, Tomášem Lénárdem, Evou Toulou a Michalem Černým, absolvovat slavnou pouť z Logroña do Santiaga de Compostela, je úspěšně završen.

Po 29 dnech putování dorazili stateční putníci do Santiaga de Compostela. Mají za sebou více než 630 kilometrů cesty složitým terénem, zažili nejrůznější rozmary počasí od lijáků po tropická vedra, přenášeli vozík přes skalnaté úseky. Překonali nejvyšší položené místo na španělské cestě – Cruz de Ferro, které se nachází v 1500 m.n.m. Na části cesty Honza prověřil odolnost a výdrž elektrického vozíku. Ovšem větší část cesty byl nucen pro náročnost terénu absolvovat na manuálním vozíku s přídavným předním kolečkem a taženým na lanech. Honza se podle dostupných

informací stal prvním Čechem, který na invalidním vozíku překonal přes 600km svatojakubské cesty. Prožili vel-

foto: archiv Honzy Duška

Celkem nás do Santiaga doputovalo 15 putníků z různých koutů ČR

mi náročné, ale krásné camino, poznali spoustu zajímavých lidí z různých koutů světa. Ve čtvrtek 8. června, po měsíční námaze, se účastníci putování dočkali odměny – stanuli v cíli camina, před katedrálou sv. Jakuba, patrona všech putníků. Honzovi Duškovi se splnil jeho velký sen, doputoval do Santiaga, poděkoval za cestu, spolu s ostatními se zúčastnil putní mše svatá a pomodlil

se za příznivější průběh své nemoci. Při této příležitosti vzpomněl na lidi s tímto onemocněním. „Děkuji pánu Ježíši Kristu a přátelům, že jsem mohl vykonat tuto pouť jako dík za skutečnost, že na vozíku život nekončí.“ uvedl Honza Dušek.

Ve zbývajícím čase se celá výprava vydala na Fisterru, která se nachází necelých 90 km západně od Santiaga, na břeh Atlantického oceánu, na místo, které bylo ve středověku považováno za konec světa.

Režisérka Eva Toulouvá a kameramani Tomáš Lénárd a Vít Kohout, kteří putovali spolu s Honzou Duškem, natočili cestou velké množství materiálu, ze kterého vznikl dokumentární film Camino na kolečkách. **–jr–**

Tento dokumentární film premiérově uvede Kino Radotín v úterý 2. listopadu od 17.30 hodin.

Burčák s kapkou deště

Deváté Radotínské burčákovébrání se odehrálo pod zamračenou oblohou, ale přesto (nebo právě proto), přilákalo snad maximální počet návštěvníků, jaký je schopno náměstí Svatého Petra a Pavla pojmut. A ti si užili jak celou škálu chutí kvasičího moštu, tak i mimořádně našlapaný hudební program.

V sobotu 16. září sice na Radotín podle předpovědi pršet nemělo, ale přesto byly pro návštěvníky připravené stany i velké slunečníky, které se protentokrát změnilo v hromadné deštníky – uprostřed odpoledne je využil každý, kdo nechtěl mít burčák ředěný dešťovou vodou. A takových bylo hodně – protože jinak by třeba nedokázali správně určit, která odrůda a z kterého vinařství byla letos nejlahodnější. (To pro soutěž o nejlepší burčák roku 2017.)

A zatímco burčící vinná šťáva i víno tekly proudem, z pódia zněly křišťálově čisté tóny cimbálové kapely pana Kováče, který s sebou tentokrát vzal i velké překvapení, mladický pěvecký septet nabitý energií a radostí z každého tónu. Ty však ještě stihl předskočit radotín-

ský starosta Karel Hanzlík, který spolu s čestným hostem letošního ročníku Janem Rosákem připil na zdar celé akce.

Pak už se připíjelo méně oficiálně, ale o to intenzivněji – byla by přece škoda nechat tak dobrý mok odjet zpátky na Moravu.

Děti si ještě v pohádkovém stanu užily mravenčí příběh. V půl sedmé se odehrálo vyhlášení nejlepšího burčáku (opět to byl ten ze Bzence) a rozlosování amatérských degustátorů, se kterým tentokrát pomáhala i starostka Prahy 2, Jana Černochová. A pak už se náměstí začalo plnit v očekávání koncertu Václava Neckáře se skupinou Bacily. Ti přišli – a okamžitě se na své publikum dokonale napojili. Takže výsledný zážitek byl asi tak trochu dílem všech, kdo tu byli. Pro každého stál za to. Václav Neckář se prý v zákulisí dokonce nechal slyšet, že k takovému publiku se zase někdy rád vrátí.

Šanzoniérka Zdeňka Trvalcová s kapelou Voila však i na tak specifický zážitek dokázala navázat s vskutku francouzským espretem více než zdatně.

foto: Drmlová

Na burčákovébrání přijel i Václav Neckář

Závěr burčákovébrání pak hřměl Žlutým psem, který doprovodil Ondřeje Hejmu všemi známými skladbami. S doznáním té poslední skončilo i letošní Radotínské burčákovébrání. Ale nebojte, Český archiv vín a Městská část Praha 16 už chystají další, jubilejní. **–kd–**

že vypadá jako Waldemar Matuška, ale především zpívá jeho písničky. Čímž není řečeno, že by je Matuška sám psal, i on byl jen interpretem, ale

foto: Drmlová

Tentokrát zpíval Vladimír Waldau Neužil

proslavil je svým podáním natolik, že dnes už jsou prostě Waldovy. Ale i o tom, kdo kterou píseň napsal, kdo otextoval a kdy ji začal Matuška zpívat, Vladimír Neužil mluvil – vždy jen krátce, aby co nejvíce času zbylo na hudbu.

A ta lákala i kolemjdoucí (a kolemjdoucí), takže na náměstí bylo docela živo. Stánek s občerstvením za mírné dotované ceny téměř nestíhal obsluhovat.

Snad se to podobně vyvede i napřesrok, jen počasí by si mohlo schovat trochu toho babího léta právě pro odpoledne s Babím létem. **–kd–**